

Vantaanjoki vuonna 2010

1. Vantaanjoen vesistö elpyy hitaasti

Taimen (*Salmo trutta*) ja lohi (*Salmo salar*) ovat vesistön ja sen valuma-alueen ekologisesta tilasta kertovia erinomaisia indikaattorilajeja. Näiden indikaattorilajien tilanteen ja muiden havaintojen perusteella Vantaanjoen vesistö näyttää jatkavan hidasta elpymistään, vaikka pahoja ongelmia on edelleen paljon.

Taimenen merivaelluksen tekevän muodon ns. meritaimenen ja lohen tilanteesta Vantaanjoella tehdyt havainnot riippuvat ja kertovat myös Suomenlahden ja koko Itämeren tilasta. Vantaanjoen meritaimenet vaeltavat pääosin Suomenlahden alueella ja Nevajoen kantaa olevat Vantaanjoen lohet pääosin Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan pohjoisosien alueella.

Vuoden 2010 kesän ja syksyn pienestä virtaamasta huolimatta Vantaanjokeen nousi melko runsaasti meritaimenia, vaikka heinäkuussa ja elokuun alussa kalojen nousu olikin vähäistä joen pienestä virtaamasta ja veden korkeasta lämpötilasta johtuen. Nousulohien määrä pieneni edellisistä vuosista merkittävästi. Meritaimenien kutuhavaintoja tehtiin runsaasti eri puolilla Vantaanjoen vesistöä, mutta lohien kudusta ei tehty varmoja havaintoja vuonna 2010. Luonnonkudusta syntyneitä taimenen poikasia löydettiin runsaasti eri puolilta vesistöä, joiltakin alueilta enemmän kuin ennen. Luonnonkudusta syntyneitä lohen 1-kesäisiä (0+) poikasia löytyi Boffinkoskelta ja Nukarinkoskelta. Luonnonkudusta syntyneitä lohen 1-vuotiaita (1+) poikasia löytyi Pitkäkoskelta ja Ruutinkoskelta.

1.1 Kalansaaalis ja nousukalojen määrä

Virtavesien hoitoyhdistys (Virho) sai runsaat 40 kpl saalis- ja/tai muuta havaintoilmoitusta Vantaanjoen meritaimenista, lohista ja kaloista yleensä. Ilmoitetut saaliskalat ovat vain pieni osuus koko saaliista. Vaikka ilmoitukset eivät annakaan riittävää kuvaa Vantaanjokeen nousseiden meritaimenien ja lohien kokonaismäärästä, ne antavat kuitenkin tärkeätä tietoa kalojen esiintymisestä, käyttäytymisestä ja ongelmista Vantaanjoella yleensä. Virho kiittää kaikkia ilmoittajia ja toivoo jatkossakin aktiivista ilmoittelua Vantaanjoen meritaimenista, lohista ja Vantaanjoen asioista yleensä osoitteeseen: [havainnot\(at\)virtavesi.com](mailto:havainnot(at)virtavesi.com).

Vuonna 2010 Virholle ilmoitettiin saaliiksi saatuja meritaimenia ja lohia ja muita havaintoja seuraavasti:

Vanhankaupunginkoskelta ja -suvannolta ilmoitettiin 31 vapavälineillä tai lipolla saatua meritaimenta, joista suurin oli 6,5 kg. Huhutietojen mukaan myös muutamia lohia saatiin saaliiksi. Lisäksi Vanhankaupunginkoskelta ilmoitettiin lukuisista meritaimenien ja muutamista lohien näköhavainnoista.

Pitkäkoskelta ilmoitettiin 1 saatu meritaimen. Lisäksi ilmoitettiin muutamista meritaimenien näköhavainnoista.

Virtavesien hoitoyhdistys ry
Kari Stenholm
www.virtavesi.com

VANTAANJOKI VUONNA 2010
27.3.2011

Ruutinkoskelta ilmoitettiin muutamista meritaimenien näköhavainnoista.

Vantaankoskelta ilmoitettiin 1 saatu meritaimen. Lisäksi ilmoitettiin muutamista meritaimenien näköhavainnoista.

Myllykoskelta ilmoitettiin 1 saatu meritaimen. Lisäksi ilmoitettiin monista meritaimenien näköhavainnoista.

Nukarinkoskelta ilmoitettiin 2 saatua meritaimenta, joista suurempi oli 74 cm pituinen.

Vuonna 2010 Vantaanjokeen nousseiden meritaimenien ja lohien kokonaismäärä ei ole tiedossa, mutta meritaimenien osalta se lienee ollut suurin piirtein saman suuruinen kuin vuonna 2009 ja lohien osalta merkittävästi edellistä vuotta pienempi.

Vanhankaupunginkoskelle ja -suvantoon nousseiden kalojen määrä oli joka tapauksessa suurempi kuin itse Vantaanjokeen nousseiden kalojen määrä, joka sekin lienee useita satoja yksilöitä. Vanhankaupunginkoskelle nousee vuosittain paljon merelle ja jokisuuhun istutettuja taimenia ja lohia, jotka eivät nouse pidemmälle jokeen, vaan jäävät pyörimään joen alapäähän ja Vanhankaupunginkosken suvantoon.

Yleisin Vantaanjoelta saaliiksi saatu lohikala on pyyntikokoisena istutettu kirjolohi (*Oncorhynchus mykiss*). Kirjolohi ei ole alkuperäinen suomalainen kalalaji. Se on kotoisin Pohjois-Amerikasta Suomea lauhkeammilta alueilta. Kirjolohta viljellään Suomessa ruoka- ja istutuskalaksi ja sitä istutetaan pyyntikokoisena runsaasti mm. Vantaanjoen vesistöön.

1.2 Kutuhavainnot

Vuoden 2010 kesän ja syksyn poikkeuksellisen pienestä virtaamasta huolimatta meritaimenien kudusta tehtiin runsaasti havaintoja. Havaintoja tehtiin mm. pääuoman koskissa ja sivupuroissa joen alajuoksulla. Virhon kunnostamalla sivujoella tehtiin meritaimenien kutuhavaintoja n. 50 km päässä merestä kahdellakin eri koskialueella. Runsaasti meritaimenien kutuhavaintoja tehtiin pääuomassa Nurmijärven Myllykoskella vajaan 50 km päässä merestä. Myös Nurmijärven Nukarinkoskella pääuomassa n. 60 km päässä merestä nähtiin kutevia meritaimenia ja suuria kutukuoppia/-kumpuja ilmestyi useaan eri paikkaan. Virhon kunnostamassa sivupurossa n. 80 km päässä merestä kuti 55 senttinen taimen, mikä mahdollisesti oli tehnyt merivaelluksen.

Vantaanjoen yläjuoksulla tehtiin runsaasti havaintoja paikallisten taimenien kudusta. Muutamilla yläjuoksun kutupaikoilla nähtiin usean viikon aikana paljon kutevia paikallisia taimenia, joista suurimmat olivat 45 cm pituisia.

Taimenien kutu tapahtuu Vantaanjoella pääosin lokakuun jälkimmäisellä puoliskolla. Kuitenkin jo vuonna 2009 havaittiin, että taimenien kutu kesti Vantaanjoelle poikkeuksellisen myöhään, yhdessä purossa jopa joulukuulle saakka. Vuonna 2010 viimeiset kutuhavainnot tehtiin marraskuun 20. päivän paikkeilla.

Lohien kudusta ei tehty varmoja havaintoja Vantaanjoella vuonna 2010.

Kirjolohien kutuhavaintoja tehtiin keväällä 2010 runsaasti eri puolilla Vantaanjoen vesistöä.

1.3 Poikashavainnot

Vuonna 2010 Vantaanjoella tehtiin runsaasti sähkökalastuksia. Virhon lisäksi sähkökalastuksia tekivät RKTL ja Vantaanjoen yhteistarkkailun kalastotarkkailua suorittanut Kalatieto J. Rinne.

Taimenen poikasia löytyi jokseenkin vanhaan tapaan eri puolilta vesistöä, joten taimenen luonnonlisääntymisen alue näyttää pysyneen Vantaanjoen vesistössä suurin piirtein ennallaan.

Lohen 1-kesäisiä (0+) poikasia löytyi Boffinkoskelta ja Nukarinkoskelta, mutta ei Vantaankoskelta ja Myllykoskelta, kuten kaksi vuotta sitten. Lohen 1-vuotiaita (1+) poikasia löytyi Pitkäkoskelta ja Ruutinkoskelta, joista ei luonnonkudusta syntyneitä lohia kaksi vuotta sitten löydetty ollenkaan. Sähkökalastustulosten perusteella lohen luonnonlisääntyminen Vantaanjoella näyttäisi kuitenkin vähentyneen kahden vuoden takaisesta tilanteesta.

Virhon tekemissä sähkökalastuksissa Virhon vesistön latvaosissa kotiutusistuttamista ja kunnostamista sivujoista ja -puroista löytyi runsaasti eri ikäisiä taimenia yhtä sivujoen latvaosaa lukuunottamatta, josta taimenet puuttuivat kokonaan. Syynä on todennäköisesti ollut kesällä 2010 tapahtunut uoman kuivuminen. Yleisesti 1-kesäisiä (0+) taimenen poikasia löytyi näistä sivujoista ja -puroista edellistä vuotta enemmän, joten taimenen luonnonlisääntyminen on vahvistunut näillä alueilla.

Virhon tekemissä sähkökalastuksissa Vantaanjoen vesistön alaosissa sivujoista ja -puroista löytyi eri ikäisiä taimenia, mm. 1-kesäisiä (0+) taimenen poikasia, mutta parista sivujoesta löytyi taimenista tyhjiäkin alueita. Helsinki-Vantaan lentokentältä alkunsa saavien ja muiden purojen välillä oli selkeä ero kalalajistossa, yksilömäärissä ja puroissa syntyneiden nuorten poikasikaluokkien esiintymisessä. Lentokentän alueen purojen kalaston heikko tila heijastelee vedenlaadussa olevia ongelmia, jotka ovat mahdollisesti seurausta lentokenttäalueelta tulevista päästöistä, mm. lentokoneiden ja kiitoratojen jäänesto ja – sulatusaineena käytetystä propyleeniglykolista. Propyleeniglykolin pahin haittavaikutus vesistössä on suuri hapenkulutus, mikä voi aiheuttaa kala- ja eliöstökuolemia. Propyleeniglykoli aiheuttaa vesistössä ja sen ympäristössä myös hajuhaittoja.

Vantaanjoen pääuomassa Virho sähkökalasti Nukarinkoskella Nurmijärvellä ja Vaiveronkoskella Hyvinkäällä. Pääuoman Nukarinkoskella kalastettiin virtapaikkaa, josta virhon sähkökalastuksissa on vuosina 2008 ja 2009 löytynyt lohen luonnonkudusta syntyneitä poikasia. Tällä kertaa lohen poikasia ei Virhon sähkökalastuksissa löytynyt. Muiden tahojen tekemissä sähkökalastuksissa muutamia lohen 1-kesäisiä (0+) poikasia Nukarinkosken muilta alueilta kuitenkin löytyi.

Hyvinkään pohjoisreunalla lähellä Riihimäen rajaa sijaitsevalla pääuoman Vaiveronkoskella sähkökalastettiin kaksi koealaa. Kummaltakaan koealalta ei löytynyt taimenia. Lohikaloihin

kuuluva muutama harjus (*Thymallus thymallus*) kuitenkin löytyi, sekä muutama hauki ja made, yksi ahven ja yksi kivisimppu.

Vuoden 2010 sähkökalastuksissa ei löydetty ollenkaan kirjolohen poikasia. Vantaanjoen vesistöä löydetään luonnonkudusta syntyneitä 1-kesäisiä (0+) kirjolohen poikasia melko usein, mutta ensimmäinen talvi verottaa poikasia niin, että 1-vuotiaita (1+) ja sitä vanhempia luonnonkudusta syntyneitä kirjolohia ei juurikaan löydetä. Virallisesti kirjolohen ei katsota lisääntyvän Suomen oloissa.

1.4 Kunnostusten ja kotiutusistutusten tuloksena Vantaanjoen luontaisesti lisääntyvä meritaimenkanta on vahvistumassa.

Jätevesien puhdistuksen paraneminen 1960- ja 70-luvun tilanteesta on puhdistanut Vantaanjoen veden laadun sellaiseksi, että lohikalojen luonnonlisääntyminen on ylimalkaan mahdollista, vaikkakaan ei kaikkialla vesistössä. Vantaanjoella on edelleen alueita mm. usein vuotavien jäteveden pumppaamoiden alapuolella, joissa lohikalojen luonnonkutu ei tuota poikasia.

Veden laadun paranemisen lisäksi Vantaanjoella on tehty runsaasti joen ekologista tilaa parantavia kalataloudellisia kunnostuksia. Uudenmaan- ja Hämeen TE-keskusten kalatalousyksiköiden tilauksesta ja niiden, sekä kuntien rahoituksella Uudenmaan ympäristökeskus on poistanut patoja ja rakentanut kalateitä, sekä kunnostanut koskia ja puroja pääuomassa ja Keravanjoella. Virho on kunnostanut Vantaanjoen vesistössä kymmeniä kilometrejä sivujokia ja -puroja ja soraistanut muutamia pääuoman koskia Uudenmaan- ja Hämeen Ely-keskusten kalatalousyksiköiden (entiset Uudenmaan- ja Hämeen TE-keskusten kalatalousyksiköt) ja työvoimaviranomaisten rahoituksella, sekä kalamiesten lahjoitusrahoilla.

Vantaanjoessa elää vanhoista taimenkannoista ja kotiutusistutuksista syntynyt luontaisesti lisääntyvä taimenkanta, jossa on myös merivaelluksen tekeviä yksilöitä, jotka muutamana syksynä ovat kuteneet yläjuoksun puroissa yli 80 km päässä merestä. Kolmen edellisen vuoden tapaan vuonna 2009 ei meritaimenien kutuhavaintoja yläjuoksun puroissa tehty, mutta vuonna 2010 yksi havainto 55 senttisen, mahdollisesti merivaelluksen tehneen taimenen kudusta tehtiin sivupurossa 80 km päässä merestä.

Vantaanjoelle on mahdollisesti syntymässä myös luontaisesti lisääntyvä lohikanta. Ainakin lohen luonnonkudusta on säännöllisesti syntynyt poikasia viime vuosina.

Monet tahot ovat tehneet eri ikäisten lohikalojen istutuksia Vantaanjokeen. Virhon toimesta Vantaanjokeen on istutettu yli miljoona taimenen ja n. 300 000 lohen vastakuoriutunutta poikasta, jotka ovat pääosin haudottu Vanhankaupunginkoskelta pyydystettyjen emojen mädistä. Virhon ja muiden tahojen toimesta Vantaanjokeen on istutettu myös mätiä. Vastakuoriutuneiden poikasten ja mädin istuttamisella Vantaanjokeen yli 10 vuoden ajan on jokeen saatu hyvin leimautuneita pitkän luonnonvalinnan läpi käyneitä istukkaita, joista Vantaanjoen luontaisesti lisääntyvä meritaimenkanta ja mahdollisesti lohikantakin ovat peräisin.

Virho teki viimeiset taimenien ja lohien kotiutusistutukset Vantaanjokeen vuoden 2008 keväällä, eikä jatka istutuksia toistaiseksi, vaan seuraa luontaisesti lisääntyvien kantojen kehitystä. Tarvittaessa istutuksia jatketaan myöhemmin.

1.5 Kunnostukset vuonna 2010

Virho kunnosti Vantaanjoen vesistössä vuonna 2010 Erkylänlukkojenpuroa, Sveitsinpuroa, Paalijokea ja Palojokea.

Erkylänlukkojenpuroon Hausjärvelle ja Riihimäkeen rakennettiin 10 kutusoraikkaa, joiden yhteispinta-ala on n. 50 m² ja 6 poikaskivikkoa, joiden yhteispinta-ala on n. 100 m². Lisäksi rakennettiin yksi laskeutusallas.

Sveitsinpuroon Hyvinkäälle rakennettiin laaja poikaskivikko, jonka pinta-ala on n. 100 m².

Paalijokeen Hyvinkäälle rakennettiin 4 kutusoraikkaa, joiden yhteispinta-ala on n. 50 m² ja yksi poikaskivikko, jonka pinta-ala on n. 50 m².

Palojokeen Hyvinkäälle rakennettiin 25 kutusoraikkaa, joiden yhteispinta-ala on n. 160 m².

Suomalaisen kalastusmatkailun edistämisseuran (SKES) nuorisajaosto Taimentiimi kunnosti perinteiseen tapaan Vantaanjoen alinta sivupuroa Longinojaa Helsingissä. Kunnostusta tehtiin n. 100 m matkalle, jonne kutusoraikkoja syntyi 50 m² ja poikaskivikoita 70 m². Kunnostuksessa olivat mukana kunnostusmateriaalit toimittanut ja konetyön tehnyt Helsingin kaupunki ja suunnitelmat tehnyt Uudenmaan Ely-keskus.

Vantaanjoen vesistöön vuonna 2010 rakennetut kutusoraikat yhteispinta-alaltaan 310 m² voivat monista tekijöistä riippuen tuottaa vastakuoriutuneita taimenen poikasia n. 10 000...60 000 kpl vuodessa.

1.6 Kuturauhoitus Vantaanjoelle

Vantaanjoen kalastusalue sai valmiiksi ja hyväksyi vuonna 2008 uuden Vantaanjoen käyttö- ja hoitosuunnitelman, jonka mukaan kalastus on kokonaan kielletty Vantaanjoen koski- ja virtapaikoissa 1.10. - 15.11. välisenä aikana taimenien ja lohien kuturauhan suojaamiseksi. Monet Vantaanjoen osakaskunnat ja muut vesialueen omistajat ovat ottaneet tämän tärkeän rauhoituksen käyttöön vesialueillaan, mutta valitettavasti eivät kaikki.

Uudessa Vantaanjoen käyttö- ja hoitosuunnitelmassa on taimenien ja lohien luonnonlisääntymisen suojaamiseksi myös toinen tärkeä sääntö; koski- ja virtapaikkojen kahluukielto. Sääntöä korjattiin vuonna 2010 niin, että kahluukieltoa pidennettiin loppupäästään kuukaudella ja nyt se on voimassa 1.10. - 31.5. välisenä aikana. Kahluukiellolla estetään taimenien ja lohien mädin, sekä vastakuoriutuneiden poikasten sotkeminen kahlaamalla kutusoraikoilla. Myös kahluukiellon monet Vantaanjoen vesialuiden omistajat ovat ottaneet käyttöön, mutta valitettavasti eivät kaikki.

Kuturauhoituksen ja kahluukiellon sisällyttäminen käyttö- ja hoitosuunnitelmaan ja niiden käyttöönotto ovat kiitettävää toimintaa Vantaanjoen kalastusalueelta ja vesialueiden omistajilta.

2. Vantaanjoella on paljon isoja ongelmia

Elpymisestä huolimatta, Vantaanjoella on edelleen paljon isoja ongelmia. Vuonna 2010 isot ongelmat säilyivät pääosin ennallaan. Jätevesipäästöt Vantaanjoen vesistöön kylläkin kasvoivat parista edellisestä vuodesta selvästi, mutta toisaalta jätevesipäästöt Vantaanjoen suun edustan merialueelle vähenivät.

2.1 Verkkokalastus Vantaanjoen edustan merialueella

Verkkokalastus Kruunuvuorenselällä Vantaanjoen suun edustalla alkoi vanhaan tapaan 15.9. juuri meritaimenien ja lohien parhaaseen nousu-aikaan.

2.2 Vanhankaupunginkosken voimalaitos

Vanhankaupunginkoskella vuonna 2000 ilman vesioikeudellista lupaa käyttöön otettu vanha vesivoimalaitos häytti käyttöönoton alkuvuosina meritaimenien ja lohien nousua Vantaanjokeen. Käytön alkuvuosina Virhon vaatimuksesta järjestettiin neljä palaveria Virhon, Helsingin Energian, Helsingin kaupungin, Uudenmaan ympäristökeskuksen, Uudenmaan TE-keskuksen kalatalousyksikön, Helsingin kalastusalueen ja muutamien muiden tahojen kanssa. Näiden palaverien jälkeen voimalaitoksen käyttötavat ovat parantuneet.

Vuonna 2010 heinäkuun alkupuolella voimalaitosta käytettiin jälleen huonosti ja vastoin Uudenmaan ympäristökeskuksen voimalaitoksen käytölle määäämiä ehtoja. Heinäkuun pienen virtaaman aikana voimalaitosta käytettiin niin, että itähaaran kalatie lähes kuivui. Tässäkään tilanteessa Helsingin Energian omat käyttäjä- ja valvontatahot tai laitteet eivät ongelmatilannetta vielä tunnistanee, vaan useita päiviä jatkunut ongelmatilanne olisi saanut jatkua edelleen, elleivät aktiiviset kansalaiset olisi asiaan puuttuneet. Tapahtuman jälkeen Virho keskusteli asiasta jälleen Uudenmaan Ely-keskuksen kanssa ja vaati lopuksi 11.7.2010 voimalaitoksen käytön lopettamista, koska Uudenmaan ympäristökeskuksen voimalaitoksen käytölle määäämiä ehtoja ei noudateta ja koska voimalaitoksella ei ole Suomessa vesivoimalaitoksien käytölle vaadittavaa vesioikeudellista käyttö lupaa. Vuoden loppuun mennessä Uudenmaan Ely-keskus ei ollut antanut Virhon vaatimaa kirjallista vastausta lopettamisvaatimukseen.

Vanhankaupunginkosken voimalaitoksen käyttö häyttää myös kalojen laskeutumista joesta mereen. Vanhankaupunginkosken suvannosta löytyy kesäisin voimalaitoksen turbiinin katkomia ankeriaita. Vantaanjoesta mereen laskeutuville meritaimenien ja lohien vaelluspoikasille mahdollisesti aiheutuvaa häyttää ei ole tutkittu.

2.3 Vanhankaupunginkosken kalastusjärjestelyt

Em. voimalaitoksen aiheuttamaa haittaa pahentaa se, että voimalaitospadon alapuolinen rauhoitusalue on lyhyt. Kalastuslain 26 § mukaisen yleisvaatimuksen mukainen 100 m pituinen rauhoitusalue padon alapuolella on lyhennetty Helsingin kalastusalueen päätöksellä n. 70 m pituiseksi.

Vanhankaupunginkosken itähaarassa olevan kalatien ylä- ja alapäässä olevat rauhoitusalueet eivät ole kalastuslain vaatimuksen pituisia. Kalastuslain 26 § mukaan *”kalatiessä sekä sadan metrin matkalla sen tai kalan kulun turvaamiseksi rakennetun muun laitteen ylä- ja alapuolella on kaikenlainen kalastus kielletty”*.

Vanhankaupunginkosken kalastusjärjestelyjä on viime vuosina kuitenkin parannettu oikeaan, meritaimenien ja lohien kutunousua suojelemaan suuntaan. Vuonna 2010 kalastusjärjestelyt säilyivät edellisen vuoden kaltaisina siten että kalatien yläpuolinen koskialue oli kokonaan kalastuskiellossa lohien ja taimenien syysrauhituksen ajan 11.9. - 15.11., mutta kalatien alapuolisella koskialueella siikojen vapakalastus oli sallittua. Kalastus oli 11.9. - 31.12. välisenä aikana sallittua vain päivällä klo 7.00 - 19.00 välisenä aikana.

Vanhankaupunginkosken länsihaaran padon alapuolisen ja itähaaran kalatien ala- ja yläpuolisen rauhoitusalueen lyhyys on haitallinen erityisesti silloin kun voimalaitoksen käyttö, tai yleinen kuivuus pienentää virtaaman itähaaran kalatiessä liian pieneksi. Tällöin kaloja pakkaantuu ylitteästi länsihaaran padon alle ja kalatien ala- ja yläpäähän, joilla alueilla niitä jää paljon saaliiksi ja haavoittuu kalastajien koukuista. Vanhankaupunginkosken kalastuksen aiheuttama haitta kalojen nousulle olisi paljon vähäisempi, jos voimalaitosta ei ollenkaan käytettäisi.

2.4 Riittämätön kalastuksen valvonta

Kalastuksen valvonta Vantaanjoella ei parantunut vuonna 2010. Valvontaa on vain muutamalla koskella, joista monilla se ei ole riittävää.

2.5 Jätevesipäästöt

Jätevesipäästöjä kuntien jätevesiverkoista tapahtui Vantaanjoen vesistöön enemmän kuin edellisenä vuotena. Jätevesipäästöjä Helsingistä suoraan mereen tapahtui edellistä vuotta vähemmän.

Puhdistamattoman jäteveden päästöt vesistöön heikentävät veden happitilannetta, mikä voi aiheuttaa kala- ja vesieliöstökuolemia. Jäteveden mukana vesistöön pääsee paljon ulosteperäisiä bakteereita ja viruksia, jotka alentavat veden hygieenistä tasoa. Jäteveden mukana vesistöön pääsee myös lääkeainejäämiä. Puhdistamattoman jäteveden sisältämät ravinteet rehevöittävät Vantaanjokea ja edelleen Itämerta.

2.5.1 Jätevesipäästöt Vantaanjoen vesistöön vuonna 2010:

Nurmijärvi päästi oman ilmoituksensa mukaan maaliskuussa:

Kirkonkylän jäteveden puhdistamolta:

28.3. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 825 m³.

30.3. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 450 m³.

Välppäys: Roskien poisto.

Nurmijärvi päästi oman ilmoituksensa mukaan huhtikuussa:

Kirkonkylän jäteveden puhdistamolta:

1.4. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 800 m³.

2.4. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 1000 m³.

3.4. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 1300 m³.

4.4. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 1400 m³.

5.4. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 1300 m³.

6.4. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 900 m³.

7.4. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 300 m³.

8.4. Välpättyä jätevettä Kissanojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 300 m³.

Välppäys: Roskien poisto.

Klaukkalan jäteveden puhdistamolta:

2.4. Esikäsiteltyä jätevettä Luhtajokeen 300 m³.

3.4. Esikäsiteltyä jätevettä Luhtajokeen 1700 m³.

4.4. Esikäsiteltyä jätevettä Luhtajokeen 2000 m³.

5.4. Esikäsiteltyä jätevettä Luhtajokeen 900 m³.

6.4. Esikäsiteltyä jätevettä Luhtajokeen 1500 m³.

Esikäsitely: välppäys, ferrosulfaatin syöttö, hiekanerotus, esiselkeytys

Takamaan jäteveden pumppaamolta:

4.4. Puhdistamatonta jätevettä Luhtajokeen 1200 m³.

Isoniityn jäteveden pumppaamolta:

28.3. Puhdistamatonta jätevettä Luhtajokeen 850 m³.

5.4. Puhdistamatonta jätevettä Luhtajokeen 200 m³.

6.4. Puhdistamatonta jätevettä Luhtajokeen 800 m³.

7.4. Puhdistamatonta jätevettä Luhtajokeen 200 m³.

8.4. Puhdistamatonta jätevettä Luhtajokeen 400 m³.

Riihimäki päästi oman ilmoituksensa mukaan huhtikuussa:

Riihimäen jäteveden puhdistamolta:

1.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 320 m³.

2.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 580 m³.

- 3.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 1155 m³.
- 4.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 1305 m³.
- 5.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 1765 m³.
- 6.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 2443 m³.
- 7.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 1935 m³.
- 8.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 970 m³.
- 9.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 1469 m³.
- 10.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 633 m³.
- 11.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 265 m³.
- 12.4. Esiselkeytettyä jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 168 m³.

Riihimäen jätevesiverkon Karoliinanojan ylivuotopaikalta:

- 1.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 380 m³.
- 2.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 720 m³.
- 3.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 2545 m³.
- 4.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 3495 m³.
- 5.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 1140 m³.
- 6.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 2485 m³.
- 7.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 225 m³.
- 8.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 755 m³.
- 9.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 425 m³.
- 10.4. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan 45 m³.

Tuusula päästi oman ilmoituksensa mukaan huhtikuussa, mutta ei ilmoittanut päästön määriä:

3.4. klo 10.33 – 23.14 Jokelan siirtoviemäripumppaamolta puhdistamatonta jätevettä Palojokeen.

2.4. klo 18.47 – 22.23 Jokelan Tehtaantien jäteveden pumppaamolta puhdistamatonta jätevettä Palojokeen.

3.4. klo 15.08 – 5.4. klo 00.57 Jokelan Tehtaantien jäteveden pumppaamolta puhdistamatonta jätevettä Palojokeen.

5.4. klo 12.48 – 6.4. klo 01.30 Jokelan Tehtaantien jäteveden pumppaamolta puhdistamatonta jätevettä Palojokeen.

2.4. klo 15.43 – 5.4. klo 04.45 Rantatie 1 pumppaamolta puhdistamatonta jätevettä Piiliojan kautta Tuusulanjärveen.

Riihimäki päästi oman ilmoituksensa mukaan toukokuussa:

- 8.5. Esiselkeytettyä jätevettä puhdistamolalta Vantaanjoen pääuomaan 785 m³.
- 24.5. Esiselkeytettyä jätevettä puhdistamolalta Vantaanjoen pääuomaan 268 m³.
- 28.5. Esiselkeytettyä jätevettä puhdistamolalta Vantaanjoen pääuomaan 210 m³.

Hyvinkää päästi oman ilmoituksensa mukaan toukokuussa:

22.5. Puhdistamatonta jätevettä Veikkarin jäteveden pumpaamolta Vantaanjoen pääuomaan 1696 m³.

22.5. Puhdistamatonta jätevettä Ävikin jäteveden pumpaamolta Vantaanjoen pääuomaan. Arvioitu määrä 8 m³.

22.5. Puhdistamatonta jätevettä Sillankorvan jäteveden pumpaamolta Palojokeen. Arvioitu määrä 2 m³.

Tuusula päästi oman ilmoituksensa mukaan kesäkuussa:

12.6. Puhdistamatonta jätevettä Hyrylän jäteveden pumpaamolta ojan kautta Tuusulanjokeen. Arvioitu määrä 27 m³.

Hyvinkää päästi oman ilmoituksensa mukaan elokuussa:

4.8. Puhdistamatonta jätevettä Riihimäenkadun jäteveden pumpaamolta avo-ojan kautta Vantaanjoen pääuomaan 5 m³.

4.8. Puhdistamatonta jätevettä Kaltevan jäteveden puhdistamolalta Vantaanjoen pääuomaan 140 m³.

8.-9.8. klo 22.00 – 1.50 jätevesipäästö Veikkarin jäteveden pumpaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan n. 2700 m³. Veikkarin pumpaamolta pääsi vajaan 4 tunnin päästön aikana 2700 m³ jätevettä, mikä on keskimäärin 0,19 m³/s. Vantaanjoen pääuoman virtaama oli 9.8.2010 Veikkarin kohdalla ehkä n. 0,7 m³/s. Tämä tietää sitä, että vajaan 4 tunnin jätevesipäästön aikana Vantaanjoen pääuomassa Veikkarin pumpaamolta alavirtaan virtasi jokivettä, josta reippaasti yli 20 % oli puhdistamatonta jätevettä.

9.8. klo 00.00 – 2.30 jätevesipäästö Ävikin jäteveden pumpaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä Vantaanjoen pääuomaan n. 15 m³.

8.-9.8. klo 22.30 – 1.25 jätevesipäästö Antinsaaren jäteveden pumpaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä Erkylänlukkojenpuron kautta Vantaanjoen pääuomaan n. 21 m³.

8.8. klo 22.30 – 23.00 jätevesipäästö Sahanmäen jäteveden pumpaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä Erkylänlukkojenpuron kautta Vantaanjoen pääuomaan n. 8 m³.

8.8. klo 22.30 – 23.00 jätevesipäästö Riihimäenkadun jäteveden pumpaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä avo-ojan kautta Vantaanjoen pääuomaan n. 5 m³.

9.8. klo 0.00 – 9.00 jätevesipäästö Kiertokapulan jäteveden pumpaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä n. 1 km pitkän avo-ojan kautta Vantaanjoen pääuomaan n. 27 m³.

8.8. klo 22.30 – 23.00 jätevesipäästö Martinlehdon jäteveden pumppaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä Palojokeen n. 3 m³.

8-9.8. klo 22.30 – 10.00 jätevesipäästö Kaukasten jäteveden pumppaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä Keravanjokeen n. 12 m³.

8-9.8. klo 22.30 – 10.00 jätevesipäästö Kaukasten 2 jäteveden pumppaamolta sähkökatkon vuoksi. Puhdistamatonta jätevettä Keravanjokeen n. 1 m³.

Riihimäki päästi oman ilmoituksensa mukaan elokuussa:

4.8. Puhdistamatonta jätevettä Karoliinanojan ylivuotopaikalta Vantaanjoen pääuomaan 362 m³.

4.8. Esiselkeytettyä jätevettä puhdistamolalta Vantaanjoen pääuomaan 263 m³.

8.8. Puhdistamatonta jätevettä Karoliinanojan ylivuotopaikalta Vantaanjoen pääuomaan 183 m³.

8.8. Esiselkeytettyä jätevettä puhdistamolalta Vantaanjoen pääuomaan 168 m³.

14.8. Esiselkeytettyä jätevettä puhdistamolalta Vantaanjoen pääuomaan 80 m³.

Helsinki päästi oman ilmoituksensa mukaan elokuussa:

22.8. Puhdistamatonta jätevettä sähköhäiriön vuoksi Pukinmäen jäteveden pumppaamolta Vantaanjoen pääuomaan. Arvioitu määrä 560 m³.

23.8. Puhdistamatonta jätevettä sähköhäiriön vuoksi Pukinmäen jäteveden pumppaamolta Vantaanjoen pääuomaan. Arvioitu määrä 280 m³.

Riihimäki päästi oman ilmoituksensa mukaan marraskuussa:

16.11 Esiselkeytettyä jätevettä jäteveden puhdistamolalta Vantaanjoen pääuomaan 34 m³.

Tuusula päästi oman ilmoituksensa mukaan joulukuussa:

4.12 – 7.12. välisenä aikana puhdistamatonta jätevettä Jokelan Tehtaantien jäteveden pumppaamolta puhdistamatonta jätevettä Palojokeen. Arvioitu jätevesimäärä 1600 m³.

Virhon tietoon tulleet jätevesipäästöt Vantaanjoen vesistöön vuonna 2010 yhteensä:

Virhon tietoon tulleet jätevesipäästöt Vantaanjoen vesistöön vuonna 2010 olivat yhteensä 53311 m³ (53,311 miljoonaa litraa) (2132 rekka-autokuormallista).

Runsaiden jätevesipäästöjen takia viranomaiset suosittelivat elokuussa välttämään uimista Vantaanjoen uimarannoilla.

Hämeen Ely-keskus ilmoitti allekirjoittaneelle tammikuussa 2011 Riihimäen jätevesipäästöistä seuraavaa: ” Riihimäen Vedellä on ilmennyt, että vuoden 2010 ilmoitetut esiselkeytetyn ohitusmäärät ovat olleet liian suuria. Vuonna 2009 Riihimäen Vedellä on uusittu esiselkeytyksen ohitusmäärien mittaukseen virtausmittari. Mittariasennuksen jälkeen Riihimäen Vesi ei luenut virtausmittarin lukemaa, vaan luotti siihen, että automaatioon tuleva/kerätty tieto oli oikea. Marraskuussa 2010 ilmeni, että uusittaessa virtausmittaria, automaatioon on asetettu epähuomiossa väärät asetukset. Tästä johtuen automaatioon kerätty vesimäärä oli kaksinkertainen verrattuna todelliseen virtausmittarin lukemaan. Riihimäen Vesi on muuttanut liitteessä oleviin ohituslomakkeisiin esiselkeytetyn veden ohitusmäärät todellista vastaaviksi. Verkosto-ohitukset pysyivät samoina. Verkosto-ohitukset ovat Karoliinanojalta.”

Hämeen Ely-keskuksen ilmoitus on huomioitu yllä olevissa Riihimäen jätevesipäästötiedoissa.

2.5.2 Helsingin jätevesipäästöt suoraan mereen Uudenmaan Ely-keskuksen ilmoituksen mukaan:

Vuoden 2010 ensimmäisellä neljänneksellä:

Ei päästöjä.

Vuoden 2010 toisella neljänneksellä:

Kantakaupungin sekaviemäröidyltä alueelta puhdistamatonta jätevettä suoraan mereen 4590 m³.

Vuoden 2010 kolmannella neljänneksellä:

Kantakaupungin sekaviemäröidyltä alueelta puhdistamatonta jätevettä suoraan mereen 128760 m³.

Vuoden 2010 viimeisellä neljänneksellä:

Kantakaupungin sekaviemäröidyltä alueelta puhdistamatonta jätevettä suoraan mereen 4845 m³.

Virhon tietoon tulleet Helsingin jätevesipäästöt suoraan mereen vuonna 2010 yhteensä:

Virhon tietoon tulleet Helsingin jätevesipäästöt suoraan mereen vuonna 2010 olivat yhteensä 138195 m³ (138,195 miljoonaa litraa) (5528 rekka-autokuormallista).

2.6 Kalakuolemat

Vuonna 2010 Vantaanjoen vesistössä havaittiin kaksi isoa kalakuolemaa. Ensimmäinen tapahtui heinäkuussa Vantaanjoen pääuomassa Arolamminkoskella Riihimäellä ja toinen lokakuussa Luhtajoessa Klaukkalassa Nurmijärvellä.

Hämeen Ely-keskus tutki Arolamminkosken kalakuolemaa Riihimäellä ja Uudenmaan Ely-keskus otti vesinäytteitä Uudenmaan puolelta, mutta kalakuoleman syy ei selvinnyt.

Luhtajoen kalakuolemaa ei tutkittu, eikä sen syy selvinnyt.

2.7 Kalojen nousuvaikeudet

Vantaanjoen pääuoma on nousukelpoinen meritaimenille ja lohille koko 100 km pituudeltaan mereltä Hausjärven kunnan Erkylänjärveen ja Lallujärveen saakka, mutta pääuomassa on muutamia paikkoja, joissa padot estävät kalojen nousun ja niiden yhteyteen rakennetut kalatiet toimivat luonnollista uomaa huonommin ja niiden toimintaa on syytä seurata. Pahin tällainen paikka on kovan kalastuspaineen alainen Vanhankaupunginkoski silloin kun voimalaitoksen käyttö, tai yleinen kuivuus pienentää virtaaman itähaaran kalatiessä liian pieneksi.

Myös pääuoman Vantaankoski on ongelmallinen paikka. Vantaankosken padossa on vain kaksi kapeaa aukkoa. Itäpuoliseen aukkoon tehtiin kosken ja padon kunnostuksen yhteydessä luonnonmukainen kalatie, joka on vuosien mittaan vaurioitunut. Länsipuoliseen aukkoon ei alun perinkään tehty mitään kalatierakenteita, josta syystä aukko on kovalla virtaamalla vaikeasti noustava. Vaikka syksyllä 2010 padon alapuolella ei havaittukaan aikaisempien vuosien tapaan nousutaimenien pakkaantumista padon ja kalatien alapuolelle, padon länsipuoliseen aukkoon pitäisi rakentaa luonnonmukainen kalatie, joka mahdollistaisi kalojen nousun kaikilla virtaamalla myös sieltä. Itäpuolisen aukon kalatien toimintaa pitää seurata ja tarvittaessa korjata.

Myös Nurmijärven Myllykoski on pienellä virtaamalla vaikeasti noustava pääuoman koski. Sielläkin on kunnostuksen yhteydessä tehtyihin luonnonmukaisiin kalatiejärjestelyihin tullut ajan mittaan muutoksia. Isoja kiviä on siirtynyt virran paineessa alemmas ja muutamissa paikoissa on pitkiä sileitä kallio-osuuksia, jotka ovat vaikeasti noustavia. Kalojen nousua Myllykoskella tulee seurata ja vaurioituneita kalatiejärjestelyjä on tarvittaessa korjattava.

Vuonna 2010 Keravanjoen Kirkonkylänkosken padon alapuolella ei havaittu aikaisempien vuosien tapaan nousutaimenien pakkaantumista ja hyppimistä päin patoa. Aikaisempien vuosien ongelmien perusteella tekninen kalatie pitäisi muuttua paremmin toimivaksi luonnonmukaiseksi kalatieksi.

Vantaanjoen vesistössä noususteiden alapuolella olevien uomien pituus on yli 200 km, mutta vesistön sivujoissa ja -puroissa on noususteiden yläpuolella uomia vielä yli 100 km. Noususteiden yläpuolella olevia uomia on paljon mm. Luhtajoella ja Keravanjoella. Kellokosken pato Keravanjoella on täydellinen noususte, jonka yläpuolella Keravanjoessa on paljon Uudenmaan ympäristökeskuksen kunnostamia koskia. Alempana Keravanjoella on vähintäänkin osittainen noususte, Haarajoen pato, jonka yläpuolelle jää Keravanjoen itäisin haara Ohkolanjoki, jonne Virho on rakentanut kutusoraikkoja ja tehnyt meritaimenen kotiutusistutuksia. Luhtajoella on täydellinen noususte Kuhakoski, jonka yläpuolella on runsaasti Uudenmaan ympäristökeskuksen kunnostamia koskia.

2.8 Virtaamavaihtelut ovat äärevöityneet valuma-alueen vaurioitumisen takia

Vantaanjoen valuma-alueen soiden, metsien ja peltojen tehokas ojitus ja asutuskeskuksista suoraan jokeen johdetut sadevesiviemärit aiheuttavat vähäjärvisellä joella kovien sateiden aikaan pahoja tulvia, jotka kuljettavat kiintoainetta ja ravinteita soilta, metsistä ja pelloilta, sekä asutuskeskuksista jokiuomiin ja lopuksi Itämereen. Em. syy estää myös sade- ja sulamisvesien imeytymisen maaperään, josta vesi tasaisesti valuisi uomiin virtaamia tasaten. Tästä johtuen vähäsateisina aikoina Vantaanjoen uomien virtaamat pienenevät erittäin pieniksi ja osa uomista kuivuu kokonaan. Virtaamaolosuhteet ovat äärevöityneet Vantaanjoella äärimmilleen.

Maataloudesta huuhtoutuu ravinteita ja kiintoainesta Vantaanjokeen ja edelleen Itämereen. Ojien ja yleensäkin vesistön varsille vaadittujen suojakaistojen teho on osoittautunut riittämättömäksi mm. kapeutensa johdosta. Suojakaistoja pitäisi leventää ja kosteikkoja ja laskeutusaltaita rakentaa ravinteiden ja kiintoaineksen pidättelemiseksi, sekä lannoitusta edelleen tarkentaa. Vantaanjoella ravinteiden ja kiintoaineksen huuhtoutuminen maatalousmailta vesistöön johtuu suurelta osin myös maataloudesta riippumattomista syistä. Asutuskeskuksista Vantaanjokeen suoraan johdetut hulevesiviemärit aiheuttavat asutuskeskusten alapuolella pahoja tulvia, jotka nostavat tulvaveden alapuolisille pelloille, joilta ravinteita ja kiintoainesta huuhtoutuu vesistöön. Tällä hetkellä uusiakin asuinalueita rakennetaan siten, että hulevesiviemärit johdetaan suoraan jokiuomiin ja sade- ja sulamisvedet johdetaan hulevesiviemäriin sielläkin missä ne voitaisiin imeyttää maahan.

Parhailtaan selvittelään mahdollisuutta johtaa lisävedtä Päijännetunnelista Vantaanjoen pääuoman latvoille alivirtaaman aikana. Lisäveden johtaminen parantaisi Vantaanjoen virtaamaa kuivina aikoina ja laimentaisi puhdistetun ja usein myös puhdistamattoman jäteveden vaikutusta joessa. Virtaamaa pitäisi kyllä saada kuivina aikoina nykyistä suuremmaksi, mutta mahdollinen lisäveden johtaminen aiheuttaa mahdollisesti myös sen, että valuma-alueen vaurioita ei sen jälkeen enää yritetäkään korjata, eikä jätevesipäästöjä yritetä saada loppumaan. Lisävedellä hoidettaisiin vain paria oiretta, mutta itse perusongelma jätettäisiin hoitamatta. Perusongelman oireiksi jäisi edelleen sateiden ja lumien sulamisen aikaan pahat tulvat ja suuri kiintoaineksen ja ravinteiden huuhtoutuminen pelto- ja metsäojista ja sadevesiviemäreistä jokiuomiin ja lopuksi Itämereen ja kuivina kausina sivu-uomien kuivuminen. Ensiapuna lisäveden johtaminen Päijännetunnelista Vantaanjoen latvoille on erittäin tarpeellinen toimenpide, mutta myös valuma-alueen vauriot pitää korjata siltä osin kuin se suinkin on mahdollista.

2.9 Hyvinkään Kurkisuon turvetuotantohanke

Uusi uhka Vantaanjoelle on Vapon suunnittelema Hyvinkään Kurkisuon turvetuotantohanke, joka mahdollisesti toteutuessaan tuo Vantaanjoelle yli 30 vuoden ajan ravinne- ja kiintoainepäästöjä, jotka rehevöittävät Vantaanjokea ja voivat tuhota pääuoman kutosoraikot Hyvinkäältä alavirtaan. Kurkisuon turvetuotantohanke tuhoaisi myös Vantaanjoen viimeisiä kohtalaisen terveitä valuma-alueita ja aiheuttaisi ennestäänkin ongelmallisten virtaamavaihteluiden äärevöitymisen entisestään.

Kurkisuon turvetuotantohankkeen aiheuttama tuhoisa vaikutus Vantaanjoelle vähintäänkin viivästyy, sillä Hyvinkään kaupunki määräsi vuonna 2008 Kurkisuon alueen viiden vuoden toimenpidekieltoon.

Altia Oyj on hakenut osalle omistamiaan Kurkisuon maita luonnonsuojelulain mukaista suojelua, mikä saattaa estää Vapon turvetuotantohankkeen toteutumista.

2.10 Koko Suomea koskevat vaelluskalojen ongelmat

Vantaanjoen meritaimen- ja lohikantoja haittaavat myös monet koko Suomea koskevat vaelluskalojen ongelmat. Tällainen ongelma on esimerkiksi meritaimenen aivan liian alhainen 50 cm alamitta. Alamitan pitäisi olla 65 cm koko maassa, että kaikki meritaimenet ehtivät kutea edes kerran.

Vuonna 2010 valmistui neljäs Suomen lajien uhanalaisuuden arviointi, jossa meritaimen määriteltiin äärimmäisen uhanalaiseksi. Viimeistään tällä perusteella luonnonvarainen meritaimen pitäisi kokonaan rauhoittaa.

Lohen alamitta on nykyisin 50 cm ja 60 cm. Myös sen alamitan pitäisi olla koko maassa 65 cm, että entistä useampi lohi ehtisi kutea edes kerran, eikä lohen ja meritaimenen tunnistusvirheet aiheuttaisi haittaa alamittamääräyksien noudattamiselle.

3. Kiinnostus Vantaanjokea kohtaan lisääntyy

Kesällä 2010 Facebookkiin perustettiin Pelastakaa Vantaanjoki-yhteisö, johon oli liittynyt vuoden 2010 loppuun mennessä yli 3000 henkilöä.

Pelastakaa Vantaanjoki-sivustosta on tullut aktiivinen tiedotus- ja keskustelufoorumi Vantaanjoen tilasta kiinnostuneille kansalaisille.

Pelastakaa Vantaanjoki-yhteisöstä on oltu yhteydessä moniin viranomais- ja muihin tahoihin Vantaanjoen tilanteen parantamiseksi. Monet viranomais- ja muut tahot ovat myös vastanneet ja luvanneet parannusta Vantaanjoen vesistön asioihin.